

BirdLife Suomi ry BirdLife Finland rf
Annankatu 29 A 16, 00100 HELSINKI
Puh. (09) 4135 3300, fax (09) 4135 3322
toimisto@birdlife.fi - www.birdlife.fi

Vastaanottaja:
Maa- ja metsätalousministeriö
kirjaamo@mmm.fi

Lausunto haahka-asetuksesta (MMM Dnro 312/13/2019, päivätty 5.3.2019)

BirdLife Suomi kiittää maa- ja metsätalousministeriötä lausuntopyynnöstä ja toteaa asiasta seuraavaa:

Ministeriö esittää erittäin uhanalaisen haahkan metsästystä rajoitettavaksi seuraavan viiden vuoden ajaksi siten, että syysmetsästys kielletään kokonaan, mutta haahkakoiraiden metsästys sallitaan haahkan pesimäaikaan 1.6.-15.6 koko rannikkoalueen kattavalla ulkosaaristovyöhykkeellä.

BirdLife Suomi pitää tärkeänä, että erittäin uhanalaisen haahkan metsästystä rajoitetaan. Ministeriön esitys on oikean suuntainen, mutta riittämätön ja linnustonsuojelulle, haahkan suojelu mukaan lukien, vahingollinen. Haahkan metsästäminen kesäkuussa ei ole käytännössä mahdollista ilman luonnonsuojelulaissa ja metsästyslaissa kiellettyä pesimäaikaista häirintää. Lisäksi ministeriön esittämissä perusteluissa on asian kannalta merkittäviä virheitä.

Esitämme ministeriölle, että

- 1) ministeriö muuttaa lausunnolla olevaa asetusta siten, että uhanalaisen haahkan metsästys kielletään kokonaan seuraavan viiden vuoden ajaksi.
- 2) ministeriö ryhtyy haahkan väliaikaisen täysrauhoituksen lisäksi välittömiin toimenpiteisiin metsästysasetuksen 24 §:n muuttamiseksi siten, että kyseisestä yleiset rauhoitusajat määrittävästä §:stä poistetaan kohta 17):

”uroshaahka tammikuun ensimmäisestä päivästä toukokuun 31 päivään;”

ja kohtaa 16):

”kanadanhanhi, merihanhi, metsähanhi, heinäSORSA, tavi, haapana, jouhisorsa, heinätavi, lapasorsa, punasotka, tukkasotka, telkkä, nokikana, lehtokurppa sekä naarashaahka ja sen saman vuoden poikanen tammikuun 1 päivästä elokuun 20 päivän kello 12.00 saakka;”

muutetaan siten, että se käsittää haahkan lajina ilman rajoittavia määreitä: ”... sekä haahka tammikuun 1 päivästä elokuun 20 päivän kello 12.00 saakka;”. Metsästysasetuksessa on myös muita lajien metsästysaikaan liittyviä muutostarpeita.

Perustelut esitykselle

Haahka on todettu Suomessa ja EU:ssa erittäin uhanalaiseksi ja Euroopassa vaarantuneeksi. Uhanalaisuus kertoo lajin huolestuttavasta tilasta. Uhanalaisen lajin metsästys on lähtökohtaisesti populaation kannalta haitallista. Lisäksi metsästyskuolleisuuteen on paljon helpompi vaikuttaa kuin useisiin muihin kuolleisuustekijöihin, koska se on ihmisen aiheuttamaa tahallista kuolleisuutta.

Kesäkuu on kiistatta haahkan ja kymmenien muiden saaristossa pesivien lintujen pesimäaikaa. Lisäksi kesäkuun alussa on edelleen kesken kymmenien arktisten lintulajien kevätmuutto. **Metsästäminen keväällä tai pesimäkaudella on lintukannoille vahingollista ja kestävän metsästyksen periaatteiden vastaista.** Suomen, jonka linnusto on valtaosin muuttolintuja, on tärkeää näyttää metsästysasioissa hyvää esimerkkiä muille maille. **Linnustomme hyvinvoinnin kannalta on välttämätöntä, että muuttolintujemme talvehtimisalueilla ja muuttomatkan varrella noudatetaan yleisesti hyväksytyjä metsästystapoja ja -periaatteita.**

EU-lainsäädäntö

Lintujen metsästys kevätmuutto ja pesimäaikana on EU:ssa kielletty lintudirektiivillä (artikla 7 kohta 4).

”Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että metsästystä koskevan lainsäädännön alaisia lajeja ei metsästetä pesimäaikana eikä eri lisääntymis- ja poikastenkasvatusvaiheissa.”

Lintudirektiiviin kielto on kirjattu **lajeja** koskevaksi. EU:n ohjeistuksessa (Luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (Lintudirektiivin) mukaisesti harjoitettavaa metsästystä koskeva ohjeasiakirja) asiasta on todettu muun muassa, että

”Yleisesti ottaen vaihe, joka ilmaisee lisääntymiskauden päättymisen, on nuorten lintujen täysi lentokyky eli kaikkien poikueiden... lentoonlähtö.”

ja että

”Direktiivin 7 artiklan 4 kohdan toisen ja kolmannen lauseen tavoitteena on varmistaa täydellinen suojelu niinä kausina, jolloin luonnonvaraisten lintujen selviytyminen on erityisen uhattuna. Metsästykseltä suojelua ei siis voida rajoittaa tietyn lajin lintujen enemmistöön, joka määräytyy keskimääräisten lisääntymissykliin ja muuttoliikkeiden perusteella.”

Maa- ja metsätalousministeriö esittää, että lintudirektiiviä voisi tulkita siten, että niillä lintulajeilla, joilla koiras ei osallistu poikasten hoitamiseen, koiraiden pesimäkausi päättyy jo alkukesällä sen jälkeen, kun ne eivät enää vahdi naaraita.

Tulkinta on lintudirektiivin ja sen tulkintaohjeen vastainen. Jos pesimäkausi voitaisiin määritellä sukupuolen mukaan, voisi samoin perustein metsästää useimpien vesilintulajien koiraita touko-kesäkuusta alkaen, ja ryhmäsoivien kanalintulajien koiraita (metso ja teeri) niiden soidinkauden päättymisen jälkeen. Tällöin lähes kaikkien vesilintulajien koiraita voisi metsästää kesken lajien pesimäajan koko EU:ssa. **Tällaisen tulkinnan edistäminen on vastuutonta.**

Kansallinen lainsäädäntö

Luonnonsuojelulain 39 §:ssä todetaan, että:

”Kiellettyä on rauhoitettuihin eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden:...

3) tahallinen häiritseminen, erityisesti eläinten lisääntymisaikana, tärkeillä muuton aikaisilla levähdysalueilla tai muutoin niiden elämänkierron kannalta tärkeillä paikoilla.”

Pidämme kiistattomana tosiasiana, että **metsästys ulkosaariston luodoilla lintujen elinkerron kannalta herkipänä aikana (pesintäaika ja kevätmuuttoaika), aiheuttaa merkittävää häirintää** luonnonsuojelulla suojellulle linnustolle. Rauhoitettujen lajien lisäksi metsästys häiritsee riistalintuja niiden pesimä- ja rauhoitusaikana.

Haahkan haudontakauden jatkuminen kesäkuulle

Ministeriön perusteluissa ei käsitellä esitetyn metsästysajan päällekkäisyyttä haahkojen haudonnan kanssa. Siihen viitataan vain toteamalla, että ”Lisäksi pääosa poikueista on tuolloin jo vesillä”.

Hautovia naaraita on yleisesti edelleen kesäkuun alussa. Hautovia lintuja voi joinakin vuosina olla runsaasti vielä kesäkuun toisellakin viikolla. Pesinnän ajoittumiseen vaikuttaa muun muassa kevään sää, ja maantiede: levinneisyysalueen itä- ja pohjoisosissa pesintä ajoittuu myöhemmin kuin lounaisessa Suomessa. Esimerkiksi itäisellä Suomenlahdella kylminä keväinen lähes kaikki naaraat hautovat kesäkuun alussa. Esimerkiksi keväällä 2017 Loviisassa Aspskärin lintuasemalla havaittiin kesän ensimmäinen haahkapoikue 28.5. ja 31.5. poikueita havaittiin kolme, mutta valtaosa seuratuista haahkanaaraita (noin 35 seurattua pesää) hautoi.

Haahkan pesinnän ajoittumisen vaihtelu on kasvanut viime vuosina: samalla alueella pesivien haahkojen pesinnän aloitukseen on tullut selvästi enemmän vaihtelua ja myöhään pesintänsä aloittavien naaraiden osuus on kasvanut. Ilmiön uskotaan liittyvän saalistuspaineen kasvamiseen. Aivan viimeaikaiset tiedot hautovien naaraiden osuuksista kesäkuun alussa levinneisyysalueen eteläisimmissä osissa voi tarkistaa esimerkiksi Hangon Tvärminnen haahkatutkimusryhmältä (<https://www.abo.fi/en/coping-with-stressful-environments/>).

Metsästystilanteessa voidaan kerralla vahingoittaa jopa useiden haahkanaaraiden pesintää. Muistiossa ei mainita sitä, että luodoilla on kesämetsästysaikaan todennäköisesti vielä hautovia haahkoja, eikä sitä, että pesien havaitseminen on hyvin vaikeaa haahkanaaraiden hyvän suojaväriin sekä pesien sijainnin vuoksi (osa pesistä on erittäin hankalasti löydettävissä, koska ne sijaitsevat mm. katajien alla).

Haahkan esiintyminen

Perustelumuistiossa ei tuoda esiin yleiskuvaa haahkan esiintymisestä. Perustelumuistiossa annetaan useaan otteeseen ymmärtää, että karttaan rajatulla ulkosaaristoalueella ei sijaitisi tärkeitä haahkan pesimäluotoja, mikä ei pidä paikkaansa. **Tiedossamme olevista 34:stä tärkeimmästä haahkan pesimäluodoista ja saarista, joilla pesii vähintään sata haahkaparia 32 sijaitsee ulkosaaristossa.**

Kirjassa Muuttuva pesimälinnusto (Väisänen ym. 1998) todetaan haahkasta: ”*Se on runsain ulkosaariston puuttomilla luodoilla. Kannat ovat vankkoja vielä keskivyöhykkeen mäntyä kasvavilla saarilla. Sisempänä saaristossa haahkoja on harvemmassa ja ne keskittyvät luodoille ja pienille, keskiosastaan metsää kasvaville saarille. Laji karttaa mannerrantoja sekä kokonaan metsäisiä saaria, mutta pesii paikoin ruohostoisten lahtien kareillakin.*”

Muistioon olisi tarpeen lisätä tietoja haahkan pesimälevinneisyydestä ja sijoittumisesta saariston eri vyöhykkeisiin.

Metsästyksen kohdistaminen koiraisiin

Ministeriö perustelee metsästyksen kohdistamista koiraisiin:

”*Haahkakannan voimakkaan urosvoittoisuuden (kannasta 70 % uroksia) tasapainottamiseksi koirashaahkan metsästystä ei kuitenkaan ole tarkoituksenmukaista kieltää kokonaan, koska*

syksyinen metsästys ei kohdennu riittävässä määrin tai ollenkaan aikuisiin uroshaahkoihin. Muun muassa HELCOM8 on suositellut raportissaan metsästyksen kohdistamista uroksiin.”

On totta, että haahkakannan koirasylijäämää voidaan verottaa ilman, että sillä olisi merkittävää vaikutusta erittäin uhanalaisen haahkan populaatiolle. Ministeriön perusteluista saa kuitenkin sellaisen käsityksen, että haahkakoiraisten metsästys olisi jotenkin välttämätöntä tai hyödyksi populaatiolle. Näin ei ole, vaan HELCOMin suosituksessa suositellaan ammuttavan mieluummin koiraita kuin naaraita, jos haahkoja metsästetään.

Mikäli Suomi haluaa jatkaa erittäin uhanalaisen haahkan metsästämistä, populaation kannalta vähiten haitallista on sallia vain koiraiden metsästäminen syksyllä. Syysaikaan koiraita on saaristossa paikoin merkittäviä määriä, joista esimerkkinä 31.8.2018 Jurmon lintuasemalta laskettu 20 450 lepäilevää haahkaa, joista koiraita oli 15 000.

Perustelumuietio sisältää virheitä

Perustelumuietiossa on useita virheellisiä väittämiä, joita olemme oikaisseet ministeriölle jo vuonna 2015, kun edellinen vastaava asetus oli lausunnolla. Pidämme huonona valmisteluna sitä, ettei virheiden oikaisua otettu huomioon edellisessä asetuksessa, ja että ne toistetaan nyt uudelleen.

Siltä osin kuin perustelumuietiossa esitetään haahkasta kirjallisuudessa esitetyn vastaista tietoa, ministeriön olisi hyvä perustella, mihin perustelumuietioon kirjatut väittämät perustuvat. Kommentoimme tässä yhteydessä vain osaa virheellisistä väitteistä.

Perustelumuietiossa todetaan, että:

*”Haahkan lisääntymiseen ja poikasten kasvatusvaiheeseen sekä muuttoon liittyvä biologia poikkeaa **monesta muusta lajista**. Haahkat pariutuvat talvehtimisalueilla ja ovat siten jo pariutuneet ennen kuin ne saapuvat keväällä Suomeen. Haahkat ovat yksiviivisiä ja pesimisalueelle saapuneet uros vartioi tiukasti kumppaniaan ruokailematta. Kun haudonta on alkanut, poistuu koiras ulkomeren karuille luodoille ja merivyöhykkeen matalikoille. Haahkakoiraat eivät millään tavalla osallistu poikasten hoitoon eivätkä poikaset ole riippuvaisia haahkakoiraista. Haahkaurokset eivät ole myöskään palaa pesimäalueelle, vaan ne suuntaavat muuttomatkalle Tanskaan tai pesimisalueista **erillään** oleville sulkimisalueille. Näin ollen koiras ei osallistu lintudirektiivissä tarkoitettuun lisääntymis- ja poikasten kasvatusvaiheeseen.”*

Haahkan pesimäbiologia ei ole siinä suhteessa mitenkään poikkeuksellinen, että koiraat eivät osallistu poikasten hoitoon ja osin poistuvat pesimäalueilta muualle kesken pesimiskauden, vaikka perusteludokumentissa näin annetaan ymmärtää. **Lähes kaikilla vesilintulajeilla koiraat jättävät hautomisen ja poikasten hoitamisen naaraan tehtäväksi ja suuri osa koiraista poistuu pesimäpaikaltaan pian haudonnan alkamisen jälkeen.**

Väite, että pesimä- ja sulkimisalueet sijaitsevat toisistaan erillään, ei pidä paikkaansa. Perustelumuietion mukaan koirashaahkat siirtyvät pesimäalueilta erillisille sulkasatoalueille. Asia ei ole kuitenkaan näin yksinkertainen. Suuri osa koiraista siirtyy sulkasatoa varten niiden pesimäpaikalta länteen ja sisäsaaristossa pesineet myös ulommas saaristoon. **Koirashaahkojen kesäkuun esiintymisalueet ja haahkan pesimäalueet ovat kuitenkin päällekkäiset. Niillä koirashaahkojen kesäkuussa käyttämällä alueilla, joilla on pesintään soveltuvia luotoja tai saaria, myös pesii yleisesti haahkoja** (ja muita lintulajeja).

Osa koiraista voi olla ulkomerellä kaukana pesimäluodoista ja saarista, eikä niiden joukossa ole yleensä poikueita, mutta näin ei voi todeta olevan yleisesti. Päinvastoin. Asiassa on lisäksi huomattavaa, että

haahkan metsästystä harjoitetaan luodoilta tai saarilta, ei esimerkiksi kajakeista kaukaisilla luodottomilla ulkomeren alueilla, joilla poikueita on niukasti.

Perustelumuistiossa todetaan:

”Kesäkuussa alkava uroshaahkojen metsästys tapahtuu ulkoluotojen alueilla, joihin uroshaahkat siirtyvät pesimäalueilta. Metsästykseseen soveltuvat ulkoluodot sijaitsevat saaristoalueiden uloimmilla alueilla ja ovat niin pieniä pinta-alaltaan, ettei niillä ole käytännössä merkitystä merilintujen pesimäpaikkoina. Lisäksi pääosa poikueista on tuolloin jo vesillä. Haahkanaarat eivät pesi näillä alueilla kuin aivan poikkeuksellisesti, koska ravinnonhankintasyvyys voi olla 30–40 metriä. Näihin syvyyksiin pystyvät vain aikuiset linnut. Poikaset eivät pysty sukeltamaan kuin korkeintaan 2 metrin syvyyteen (kartassa tumman ruskea 0-9,9 m) ja niiden ravinnonhankinta alussa perustuu muutoinkin hyönteisravintoon. Vaikka ravinto muuttuu myöhemmin samaan kuin emoilla, eivät haahkanaarat siirry poikasineen pesimäalueelta edes kovan predaation seurauksena¹⁵. Lisäksi karuilla luodoilla pesät tuhoutuvat aaltojen pyyhkiessä luotojen yli ja mahdollisesti kuoriutuneet poikaset kuolevat nälkään tai esimerkiksi lokkien predaatioon. Ulkoluodoilla poikasten selviytymisen on siten todettu olevan mahdotonta sekä ravinnonsaannin että niihin kohdistuvan predaation johdosta.”

Tietojemme mukaan **missään tutkimuksessa ei ole osoitettu, että haahkanpoikaset kuolevat ulkomerellä nälkään**, vaikka haahkaa on Suomessa erittäin runsaasti tutkittu ja kyse on ulkomerialueen runsaimmasta pesimälinnusta. Perustelumuistioon on syytä lisätä viitteet sekä poikasten nälkään kuolemista Itämerellä että pesien sijainnista paikoissa, joissa aallot ne tuhoavat, koska muistiossa väitetty ilmiö ei ole yleisesti tunnettu.

Perustelumuistion väitteistä huolimatta **haahkat ovat vuosisatoja pesineet uloimmilla luodoilla ja saarilla**. Aivan pienet poikaset eivät sukella ravintoa, vaan syövät veden pinnalta hyönteisravintoa. Ne alkavat sukeltamaan kuitenkin hyvin pian ja sukeltamissyvyys kasvaa iän karttuessa. Ulkomeren saarten ja luotojen läheisyydessä on yleisesti matalia rantoja ja matalikkoja, joilla pientenkin haahkojen ruokailu onnistuu. Myös koiraat hyödyntävät erityisesti matalien alueiden vedenalaisia riuttoja, vaikka pystyvät sukeltamaan tarvittaessa jopa 40 metriin.

Teoksessa Linnut ja saaristomme (Bergman 1969) todetaan, että

”Poikueet oleskelevat noin viikon ajan pesimäluotojen rantojen lähetyvillä, mutta siirtyvät sitten yhä syvemmille vesille, yleensä selille ja pienten karien lähetyville. Myrskyllä ne kerääntyvät isompien saarien ja luotojen suojaan. Täysikasvuiset haahkat sukeltavat vaikeuksitta 20 m syvyyteen, mutta naaraat poikasineen oleskelevat kesällä harvoin paikoilla, missä vedensyvyys on 6-10 metriä suurempi. Suosituimmat ruokailumatalikot ovat 3-5 metrin syvyisiä. Haahkat pystyvät kotiseudullaan vaikeuksitta löytämään nämä matalikot, vaikka vesi olisikin sameata ja matalikko keskellä laajaa selkää.”

Tietojemme mukaan viimevuotisten havaintojen mukaan esimerkiksi vuosikymmeniä tutkitusta Hangon Tvärminnen haahkantutkimusalueelta oli uinut haahkapoikueita (naarilla tunnustemerkit) kauas ulkomerelle Segelskärin alueelle. Segelskäritä laskettiin esimerkiksi 10.6.2018 161 haahkanpoikasta. Segelskär sijaitsee noin seitsemän kilometrin päässä haahkametsästysalueen rajasta, missä ne eivät ministeriön perustelumuistion mukaan pysy hengissä.

Tiira-lintutietopalveluun kesällä 2018 kirjattu suurin kerralla laskettu haahkan poikasten määrä (395) todettiin Inkoon Sadelnilta joka sijaitsee ulkomerellä noin neljä kilometriä ministeriön esittämästä haahkanmetsästysalueen rajasta.

Perustelumuistiossa esitetään virheellisesti, että ulkosaaristossa ei pesi lintuja juuri lainkaan joitakin ruokkilintuja ja harmaalokkikolonioita lukuun ottamatta. Saaristossa lintuyksilöiden ja lajien runsaus on kuitenkin suurimmillaan juuri ulkosaaristossa.

Vuosikymmenten saaristolintututkimukseen perustuvassa julkaisussa Muuttuva Saaristolinnusto (Hildén & Hario 1993) ulkosaariston tyyppilintulajistoksi luokitellaan kyhmyjoutsen, merihanhi, valkoposkihanhi, ristisorsa, tukkasotka, lapasotka, haahka, pilkkasiipi, tukkakoskelo, isokoskelo, merikotka, meriharakka, tylli, lapinsirri, punajalkaviklo, karikukko, merikihu, naurulokki, kalalokki, selkälokki, harmaalokki, merilokki, räyskä, kalatiira, lapintiira, pikkutiira, etelänkiisla, ruokki, riskilä ja luotokirvinen (sivut 69-194). Lisäksi osiossa ”Muut saaristolinnut (sivut 195-216)” tuodaan esiin muita saaristossa yleisesti pesiviä lajeja, joista osaa tavataan säännöllisesti pesivänä myös ulkosaaristossa. Edellisten lisäksi ulkosaaristossa yleisenä pesii merimetso, jota edellä mainittu julkaisu ei mainitse, koska laji pesi Suomessa ensi kerran vasta vuonna 1996.

Esimerkiksi Loviisan Tiiskerissä, joka on yksittäinen suojelematon luotoryhmä arviolta 14 kilometrin päässä asetusluonnoksessa esitetystä metsästysvyöhykkeen sisäreunasta, ja kuuden kilometrin päässä lähimmistä muista luodoista oli vuoden 2012 pesimälinnustolaskennassa kahdeksan haahkaparia sekä 11 muuta pesimälintulajia, joiden kokonaisparimäärä oli 60 paria.

Perustelumuistion väite, että haahkan kesämetsästysalueella olisi hyvin vähän pesivää linnustoa, on huomattavassa ristiriidassa tosiasioiden kanssa.

Esityksen vaikutukset

Ministeriön perustelumuistion vaikutusarvion mukaan:

”Pesimäalueilla on hyvin vähän muuta linnustoa, joten vaikutuksia muuhun pesimälinnustoon ei olisi. Mikäli karttaliitteessä olevalla alueella on luotoja tai saaria, joissa esiintyy naarashaahka poikasineen, niin uroshaahkan metsästys olisi kielletty näillä luodoilla. Käytännössä tämä voidaan useimmiten todeta veneestä kiikareilla rantautumatta ollenkaan luodoille. Ulkoluodoilla esiintyy kuitenkin eräitä merilintuja, jotka pystyvät pesimään karuissakin olosuhteissa ja hankkimaan ravintoa. Siten kiellettyä olisi metsästää luodoilla ja saarilla, joilla on etelänkiisla-, riskilä- tai ruokkikolonia. Olemassa olevan metsästysasetuksen (666/1993) 25 a §:n mukaan harmaalokkiyhdykunnat ovat koko vuoden rauhoitettuja ja näin ollen niiden häirintä on jo kielletty. Asetuksen voimaan tultua ei ole enää myöskään riskiä siitä, että edellä mainittuja lajeja tai muitakaan lajeja häiritäisiin uroshaahkan metsästyksellä.

Rajoituksella varmistetaan, että uroshaahkan metsästys ei olisi sallittua alueilla, joilla sillä olisi vaikutusta muuhun luontoon.”

Kuten olemme edellä esittäneet, perustelumuistion perustiedot ovat merkittävältä osin virheelliset. Karttaliitteen mukaisilla saarilla ja luodoilla pesii kymmeniä eri lintulajeja ja alue on haahkan esiintymisen painopistealuetta.

Ministeriö toteaa, että *”metsästysasetuksen (666/1993) 25 a §:n mukaan harmaalokkiyhdykunnat ovat koko vuoden rauhoitettuja ja näin ollen niiden häirintä on jo kielletty.”*

Muistutamme ministeriötä siitä, että **kaikkien muidenkin lintulajien häirintä on lailla kielletty.**

Luonnonsuojelulaki (39 §) kieltää kaikkien rauhoitettujen lintulajien tahallisen häiritsemisen erityisesti eläinten lisääntymisaikana, tärkeillä muuton aikaisilla levähdysalueilla tai muutoin niiden elämänsyklinän kannalta tärkeillä paikoilla, ja myös metsästyslaissa on todettu, ettei riistaeläintä saa metsästää tai vahingoittaa eikä soidinta, pesintää tai poikasia saa häiritä.

Vaikka ministeriö esittää asetuksessa, että haahkan metsästyksen osalta häirintärajoitus koskee vain ruokkilintuja, harmaalokkikolonioita ja naarashaahkaa poikasineen, koskee suoja kaikkia lintulajeja.

Haahkan metsästystä koskevalla asetuksella ei voi mitätöidä muiden lajien lainsuojaa.

Haahkakoiraiden kesäaikainen metsästys ei ole lakien puitteissa sallittu kuin sellaisilla paikoilla, joilla ei ole mitään pesimälinnustoa, ja joiden läheisyydessä ei tavata metsästystilanteessa muita lintuja kuin koirashaahkoja. Sellaisia luotoja, joilla ei pesi yhtään lintulajia on kesämetsästysalueella hyvin vähän, ja näidenkin läheisyydessä ruokailee ja lepäilee yleensä lintuja (tiiroja, riskilöitä, vesilintuja, kahlaajia), joiden häirintä on lailla kielletty.

Tilanteet, joissa haahkakoiraiden metsästäminen olisi mahdollista häiritsemättä muiden lintulajien pesintää, lepäilyä tai ruokailua, ovat siis erittäin harvinaisia.

Yhteenveto

Edellä esiin tuomaamme viitaten esitämme ministeriölle, että ministeriö korjaa perustelumuiiston virheelliset tiedot ja muuttaa asetusta siten, **että erittäin uhanalaisen haahkan metsästys kielletään kokonaan seuraavan viiden vuoden ajaksi, ja seuraavan viiden vuoden aikana metsästysasetusta muutetaan siten, että haahkan metsästys rajoitetaan syksyyn.**

BirdLife Suomen puolesta

Helsingissä 17.4.2019

Aki Arkiomaa, toiminnanjohtaja